

NOTAT

6. december 2024

Orienteringsnotat om dansk høringsvar vedr. Kommissionens offentlige høring om EU's makroprudentielle rammer for den finansielle ikke-banksektor

Europa-Kommissionen (Kommissionen) lancerede den 22. maj 2024 en offentlig høring om de makroprudentielle rammer for finansielle formidlere, der ikke er banker, også kaldet NBFI'er (Non-Bank Financial Intermediaries).

Høringens formål er at indsamle input til de makroprudentielle politikker fra relevante interessenter. Høringsvarene vil indgå i Kommissionens fremtidige overvejelser om regulering af området.

NBFI-sektoren udgør en væsentlig del af EU's finansielle sektor og har oplevet vækst i de seneste år. En større NBFI-sektor kan bidrage til et mere varieret finansieringsgrundlag, mindske afhængigheden af bankfinansiering og styrke det finansielle systems robusthed. I Danmark spiller NBFI-sektoren også en vigtig rolle. Det er ikke mindst pensions- og forsikringssektoren samt investeringsforeningerne, der er tale om.

Ikke desto mindre er der også risici forbundet med NBFI-sektorens vækst. Kommissionen udgav i januar 2024 en rapport¹, som fremhæver, at sektoren udsættes for de samme konventionelle og nye risici, som dem, der påvirker bankerne, hvilket i kombination med NBFI-sektorens mangfoldighed og kompleksitet skaber særlige sårbarheder, herunder overdreven gearing, mangelfuld risikostyring samt indbyrdes forbundethed og risiko for smitteeffekter på tværs af det finansielle system.

Regeringen har noteret Kommissionens vurdering af de potentielle risici og sårbarheder, som NBFI-sektoren kan medføre for både EU som helhed og for medlemslandene. Derfor finder regeringen det væsentligt at opnå en dybere forståelse af risici, der kan have en afsmittende effekt medlemslandene imellem med forståelse for, at NBFI-sektoren er meget forskelligartet og dermed i mange sammenhænge ikke kan ses som én samlet sektor.

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/ALL/?uri=COM%3A2024%3A0021%3AFIN>

I sit høringssvar understreger regeringen nødvendigheden af proportionalitet og at undgå unødvendige byrder i reguleringen.

Regeringen vurderer, at der generelt bør være en høj tærskel for at indføre ny regulering. Regeringen opfordrer til grundige konsekvensanalyser for at sikre, at nye forslag skaber reel og markant merværdi og bidrager til at reducere væsentlige risici i forhold til de byrder, de kan påføre virksomheder og nationale tilsynsmyndigheder.

Regeringen fremhæver, at hvis der identificeres væsentlige risici, bør disse håndteres gennem gradvise og målrettede justeringer af eksisterende regler, frem for gennem gennemgribende ændringer af den nuværende lovgivning.

Endelig understreger regeringen, at det nuværende tilsynssetup er velfungerende, og at der ikke bør ske en forskydning af væsentlige beslutningskompetencer til de europæiske finansielle tilsynsmyndigheder (ESA'erne) uden at en grundig konsekvensvurdering af fordele og ulemper kan underbygge merværdien af en sådan forskydning. Fra et dansk perspektiv bør ESA'ernes rolle som udgangspunkt forblive primært koordinerende og hvor relevant rådgivende. ESA'erne har allerede i dag en lang række opgaver og mandater, som de skal udfylde, og det er vigtigt at fastholde fokus herpå.

Baggrund:

Makroprudentiel politik er en betegnelse for tiltag til at begrænse systemiske risici i det finansielle system som helhed. Målet er at reducere risikoen for perioder med finansiell ustabilitet, hvor det finansielle system ikke kan levere de finansielle ydelser, som er centrale for samfundsøkonomien. Makroprudentielle tiltag fokuserer på det samlede finansielle system og dets samspil med økonomien – ikke på de enkelte finansielle virksomheder.

NBFI'er omfatter meget forskelligartede sektorer, herunder investeringsfonde, forsikrings- og pensionselskaber og andre enheder, som ikke er banker.